

Ang Basahon ni Joel ug Ang Iglesia Adventista sa Ikapitong Adlaw sa Laodicea - Numero Tulo

Usa ka Parasanon sa Pulang Alak

Jeff Pippenger

2025-12-03

Gitapos nato ang miaging artikulo pinaagi sa pangutana, “Uban niining mga konsepto nga napahimutang na, mahimong ipangutana unsaon pagkahimo nga sa 9/11 ang basahon ni Joel nahimong mensahe nga giila ni Pedro sa Pentecostes?”

Gipaila ni Pedro nga si Joel natuman sa adlaw sa Pentecostes, nga usa ka piho nga takna sa panahon nga nagtimaan sa katapusan sa panahon sa Pentecostes. Sa panahon sa Pentecostes dihay pagpadayag sa Balaang Espiritu sa sinugdanan, ug unya usa ka labi pang dakong pagpadayag sa Balaang Espiritu sa katapusan. Pinaagi sa pagtuo, sa pagsabut nga ang Biblia ug ang Espiritu sa Tagna parehong nagapadapat kang Joel ngadto sa panahon sa ulahing ulan, atong mahibaloan nga ang basahon ni Joel nahimong kamatuoran alang niining panahona niadtong 9/11; ug nga ang matag bahin sa basahon mosulti sa tuwiran mahitungod sa propetikong kasaysayan nga nagsugod sa 9/11 ug magpadayon hangtod ug lakip ang pito ka ulahing mga hampak, nga giila ni Joel ingon nga “adlaw sa Ginoo.”

Sumala sa gihulagway na sa 1888, niadtong 9/11 ang pagpresentar sa mensahe sa Laodicea nahimong nagaingong kamatuoran sa pagsulay alang sa karon. Si Isaias naghulagway nianang maong mensahe diha sa kapitulo singkwenta’y otso pinaagi sa tingog sa trompeta nga nagapakita sa katawohan sa Dios sa ilang mga kalapasan. Ang “adlaw” sa dihang si Isaias nagsugod sa pagpatingog sa iyang tingog sama sa trompeta mao usab ang maong adlaw nga iyang giawit ang awit sa kaparrasan.

Nianang adlaw umawit kamo kaniya, Usa ka kaparrasan sa mapulang bino. Ako, ang Ginoo, maoy nagabantay niini; sa matag gutlo pagabisbisan ko kini: aron walay makadaot niini, bantayan ko kini sa gabii ug sa adlaw. Walay kapungot dinhi kanako: kinsa ba ang mopahamutang sa mga tunok ug sampinit batok kanako sa gubat? Sulungon ko sila, ug pagasunogon ko silang tanan. O pasagdi siya nga mokupot sa akong kusog, aron makahimo siya ug pakigdait uban kanako; ug makigdait siya uban kanako. Siya maoy magapahinungdan nga ang mga manggagikan kang Jacob makagamot: ang Israel mamulak ug mopamuswak, ug pun-on ang nawong sa kalibutan sa bunga. Isaias 27:2–6.

Ang moderno nga espirituwal nga “Israel mamulak ug mosalingsing, ug pun-on ang nawong sa kalibotan sa bunga” sulod sa panahon sa ulahing ulan, kay ang unang ulan maoy hinungdan sa pagsalingsing ug pagpamulak sa tanom, ug ang ulahing ulan maoy mopahinog sa bunga. Sa dihang nangahugno ang mga tinukod sa New York niadtong 9/11, mikanaog ang gamhanang manulonda sa Pinadayag 18 ug ang ulahing ulan misugod sa pagwisik. Niadtong panahona ang mga magbalantay sa Dios kinahanglan nga mohuyop sa trumpeta ngadto sa iglesia sa Laodicea. Ang

mensahe ni Isaias nga nagaila sa mga sala sa katawhan sa Dios mao usab ang awit sa parrasan sa mapulang bino. Ang unang kapitulo ni Joel mao gayod kana nga mensahe.

Ang pulong ni Jehova nga miabot kang Joel, ang anak ni Pethuel.

Pamatia kini, kamong mga tigulang nga tawo, ug patalinghugi, kamong tanan nga mga pumoluyo sa yuta. Nahitabo na ba kini sa inyong mga adlaw, o bisan pa sa mga adlaw sa inyong mga amahan? Isugilon ninyo kini sa inyong mga anak, ug pasugilon ang inyong mga anak sa ilang mga anak, ug ang ilang mga anak sa laing kaliwatan.

Ang nahabilin sa ulod nga manlulumpag gikaon sa dulon; ug ang nahabilin sa dulon gikaon sa ulod nga mangangagat; ug ang nahabilin sa ulod nga mangangagat gikaon sa hantatawo.

Pagmata, kamo nga mga palahubog, ug panghilak; ug pagminatay, kamong tanan nga mga maniminom ug vino, tungod sa bag-ong vino; kay kini giputol na gikan sa inyong baba.

Kay may usa ka nasod nga miabut batok sa akong yuta, kusgan, ug dili maisip ang gidaghanon; ang iyang mga ngipon mao ang mga ngipon sa leon, ug siya may mga bag-ang sa usa ka dakung leon. Gihimo niya nga biniyaan ang akong parasan, ug gikapanit ang akong kahoyng igos: gihimo niya kini nga bug-os nga hubo ug gilabay; ang mga sanga niini nangaputi. Magminatay ka sama sa usa ka ulay nga nagbakos ug sako tungod sa bana sa iyang pagkabatan-on. Ang halad-nga-kalan-on ug ang halad-nga-ilimnon giputol gikan sa balay sa Ginoo; ang mga saserdote, ang mga sulugoon sa Ginoo, nagminatay. Ang uma nalaglag, ang yuta nagasubo; kay ang trigo nangalaglag: ang bag-ong bino nauga, ang lana nahuyang.

Pakaulaw kamo, O kamo nga mga mag-uuma; pagminatay kamo, O kamo nga mga mag-aalaga sa kaparrasan, tungod sa trigo ug tungod sa sebada; kay ang ani sa kapatagan nangalaglag na. Ang parras namala na, ug ang kahoyng igos nagkaluya; ang kahoyng granada, ang palma usab, ug ang kahoyng mansanas, bisan ang tanang mga kahoy sa kapatagan, nangalaya: kay ang kalipay nangalaya na gikan sa mga anak sa mga tawo.

Baksa ninyo ang inyong kaugalingon ug magminatay kamo, mga pari; panaghagulhol kamo, mga ministro sa halaran; umari kamo, humigda tibuok gabii nga nanagsul-ob ug sako, kamo nga mga ministro sa akong Dios; kay ang halad-nga-kalan-on ug ang halad-nga-ilimnon gihikaw gikan sa balay sa inyong Dios. Magbalaan kamo ug usa ka pagpuasa, tawga ang usa ka balaang katiguman, tiguma ang mga anciano ug ang tanang pumoluyo sa yuta ngadto sa balay ni Jehova nga inyong Dios, ug tumawag kamo kang Jehova, Alaut ang maong adlaw! kay ang adlaw ni Jehova haduol na, ug moabut kini ingon nga usa ka pagkalaglag gikan sa Makagagahum. Wala ba ang kalan-on maputol sa atong atubangan sa atong mga mata, oo, ang kalipay ug ang kasadya gikan sa balay sa atong Dios? Ang liso nangadunot ilalom sa ilang mga tipak sa yuta, ang mga tipiganan nangahimong awa-aw, ang mga kamalig nangagun-ob; kay ang trigo nalaya na. Pagkadaku sa pag-agulo sa mga mananap! ang mga panon sa vaca nangalibog, tungod kay sila walay sibsibanan; oo, ang mga panon sa mga carnero nangahimong biniyaan.

O Ginoo, kanimo ako motuaw; kay gilamoy sa kalayo ang mga sibsibanan sa kamingawan, ug gisunog sa siga ang tanang mga kahoy sa kapatagan. Ang mga mananap usab sa kapatagan

mituaw kanimo; kay nangauga ang mga suba sa katubigan, ug gilamoy sa kalayo ang mga sibsibanan sa kamingawan. Joel 1:1–20.

Ang unang kapitulo sa Joel nagtumong sa kalaglagan sa parrasan sa Dios. Gipahimutang ni Isaias ang “nianang adlaw” ingon nga adlaw sa pagsugod sa ulahing ulan, kay ang mga tanom nianang adlaw magsugod sa pagpamulak ug pagpamurot. Ang kamatuoran nga gipahibalo kanato ni Isaias nga ang katawhan sa Dios “mopanggamot,” “mamulak ug mamurot,” ug pun-on ang yuta sa “bunga” naglarawan sa usa ka progresibong kasaysayan nga adunay tulo ka mga lakang. Ang usa ka tanom mopanggamot sa yuta. Busa, ang “pagpanggamot” nagpasabot sa pagbarug ibabaw sa yuta, nga mao ang salog sa yuta o ang patukoranan. Kadtong “mogula gikan kang Jacob” “mopanggamot” ug unya pagatawgon sila nga “Israel.” Kadtong manggula gikan sa kasinatian sa Laodicea pagatawgon dayon nga mga taga-Filadelfia, bisan pa nga ang pagpadayon nianang kasinatiana nagkinahanglan og pagdaug sa usa ka proseso sa pagsulay nga matapos diha sa balaod sa Domingo.

Ang propetikong relasyon ni Jacob, (ang mang-aagaw) ug Israel, (ang madaogon) nagaila nga sa 9/11 kadtong “managgamot” pinaagi sa pagbalik ngadto sa mga patukoranan, didto ug niana misulod sa usa ka pakigsaad nga relasyon. Sa pagkapropetiko, ang pag-ilis sa ngalan maoy simbolo sa usa ka pakigsaad, ingon sa girepresentahan sa Abram ngadto kang Abraham, Sarai ngadto kang Sarah, Jacob ngadto sa Israel ug sa uban pa. Diha sa bersikulo, kadtong mibalik ngadto sa daang mga kamatuoran nga patukoranan sa 9/11 misulod sa usa ka pakigsaad nga relasyon samtang ang ulan nagsugod sa pagpamunga ug sa pagpamukadkad. Sa balaod sa Domingo ang tibuok kalibotan mapuno sa “bunga” kay ang ulan igabubo na unya sa walay sukod.

Si Isaias kinahanglan nga mouyon kang Isaias, ug siyempre sa tanang uban pang mga manalagna, apan si Isaias kinahanglan mopataas sa iyang tingog sama sa trompeta ug ipakita sa mga Laodicean nga mga Seventh-day Adventist ang ilang mga sala diha sa kahimtang sa awit sa parasan. Kana nga awit giawit ni Jesus diha sa sambingay sa parasan. Ang parasan maoy hinungdan nga Siya mihilak sa dihang Siya, sa katapusang higayon sa wala pa ang krus, mitan-aw ngadto sa Jerusalem; nasayod nga ang karaang Israel miabot na sa katapusan sa ilang panahon sa pagsulay ug ginabiyaan na ingon nga mga katawhan sa tugon sa Dios. Sa samang higayon si Cristo misulod ngadto sa usa ka tugon uban sa usa ka katawhan nga mamunga sa angay nga mga bunga gikan sa parasan sa Dios. Bisan ang sugilanon sa parasan ni Josue sa sinugdanan o ni Jesus sa katapusan, kadtong nahimong katawhan sa bag-ong tugon nagtimaan daan sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo.

Naghisgot si Cristo mahitungod sa tagna ni Isaias bahin sa kaparrasan, maingon man si Sister White.

“Ang sambingay mahitungod sa parasan dili lamang magamit sa nasod nga Judio. Aduna kini pagtulon-an alang kanato. Ang iglesia niining kaliwatana gitugahan sa Dios ug dagkung mga kahigayonan ug mga panalangin, ug Siya nagpaabut ug katugbang nga mga bunga.” Christ Object Lessons, 296.

Makatutulong ang pagbasa sa pahayag nga nag-una sa katapusang pamahayag gikan sa Espiritu sa Tagna.

“Kapitulo 23—Ang Parasanon sa Ginoo”

“Ang Nasud nga Judio”

“Ang sambingay mahitungod sa duha ka mga anak gisundan sa sambingay sa parasan. Sa usa, gibutang ni Cristo sa atubangan sa mga magtutudlo nga Judio ang kahinungdanon sa pagtuman. Sa usa pa, Iyang gipunting ang dagayang mga panalangin nga gihatag ngadto sa Israel, ug pinaagi niini gipakita Niya ang pag-angkon sa Dios sa ilang pagtuman. Iyang gibutang sa ilang atubangan ang himaya sa katuyoan sa Dios, nga pinaagi sa pagtuman mahimo unta nilang matuman. Sa pagtangtang sa tabil gikan sa umalabot, Iyang gipakita kon sa unsang paagi, tungod sa kapakyasan sa pagtuman sa Iyang katuyoan, ang tibuok nasod mawad-an sa Iyang panalangin, ug nagadala ug kalaglagan ibabaw sa iyang kaugalingon.”

“‘Adunay usa ka tagbalay,’ miingon si Cristo, ‘nga nagtukod ug usa ka kaparrasan, ug gilibotan kini sa koral, ug nagkalot ug pug-anan sa bino sa sulod niini, ug nagtukod ug usa ka tore, ug gipasaad kini sa mga mag-uuma, ug milarga ngadto sa halayong dapit.’”

Ang usa ka paghulagway niini nga parrasan gihatag sa manalagna nga si Isaias: “Karon magaawit ako alang sa akong hinigugma ug usa ka alawiton sa akong pinalangga mahatungod sa Iyang parrasan. Ang akong hinigugma may usa ka parrasan sa usa ka bungtod nga mamungaon kaayo; ug kini Iyang gikoralan, ug gikuhaan sa mga bato, ug gitanoman sa labing pinili nga kaparrasan, ug nagtukod Siya ug usa ka tore sa taliwala niini, ug naghimo usab didto ug pug-anan sa bino; ug Siya nagpaabut nga kini mamunga ug mga ubas.” Isaias 5:1, 2.

“Ang mag-uuma mopili ug usa ka bahin sa yuta gikan sa kamingawan; kini iyang koralan, limpyohan, ug dambahon, ug tamnan sa pinili nga mga parras, nga nagalaum ug abunda nga ani. Kining bahin sa yuta, tungod sa iyang pagkahalangdon labaw sa walay umang nga kamingawan, iyang gilauman nga magahatag kaniya ug kadungganan pinaagi sa pagpakita sa mga resulta sa iyang pag-atiman ug paghago sa pag-uma niini. Sa ingon niana gipili sa Dios ang usa ka katawohan gikan sa kalibutan aron bansayon ug tudloan ni Cristo. Ang propeta nagaingon, ‘Ang parasan ni Jehova sa mga panon mao ang balay sa Israel, ug ang mga tawo sa Juda mao ang Iyang makapahimuot nga tanom.’ Isaias 5:7. Ngadto niini nga katawohan ang Dios naghatag ug dagkung mga pribilehiyo, nga madagayaon Siyang nagpanalangin kanila gikan sa Iyang bugana nga kaayo. Gilauman Niya nga pasidunggan nila Siya pinaagi sa pagpamunga. Ilang ipadayag ang mga prinsipyo sa Iyang gingharian. Sa taliwala sa usa ka nahulog ug daotan nga kalibutan, sila magarepresentar sa kinaiya sa Dios.”

“Ingon nga kaparrasan sa Ginoo, gipaabot nga sila mamunga ug bunga nga hingpit gayod nga lahi sa bunga sa mga nasod nga pagano. Kining mga katawhang masimbahon sa mga diosdios nagtugyan sa ilang kaugalingon sa paghimog daotan. Ang pagpanlupig ug krimen, kahakog, paglupig, ug ang labing mahugawng mga binuhatan, gitugotan nila nga walay pagpugong. Ang kasal-anan, pagkadaut, ug kasakit mao ang mga bunga sa daotang kahoy. Sa dayag kaayong pagkalahi, ingon niana unta ang bunga nga pagamungahon sa parras nga tinanom sa Dios.”

“Ang katungod sa nasod nga Judio mao ang pagrepresentar sa kinaiya sa Dios sumala sa gipadayag kini kang Moises. Sa tubag sa pag-ampo ni Moises, ‘Ipakita kanako ang Imong himaya,’ misaad ang Ginoo, ‘Ipapaagi Ko sa imong atubangan ang tanan Kong kaayo.’ Exodus 33:18, 19. ‘Ug milabay ang Ginoo sa iyang atubangan, ug mipahibalo, Ang Ginoo, ang Ginoong Dios, maloloy-on ug mapuanguron, mapailubon, ug madagayaon sa kaayo ug kamatuoran, nga nagabantay sa kalooy alang sa linibo, nga nagapasaylo sa kasal-anan ug paglapas ug sala.’ Exodus 34:6, 7. Mao kini ang bunga nga gitinguha sa Dios gikan sa Iyang katawhan. Diha sa kaputli sa ilang mga kinaiya, sa pagkabalaan sa ilang mga kinabuhi, sa ilang kalooy ug mahigugmaong kalolot ug kalooyng-maalamon, sila kinahanglan magpakita nga ‘ang Kasugoan sa Ginoo hingpit, nga nagpabalik sa kalag.’ Psalm 19:7.”

“Pinaagi sa nasod nga Judio, tuyo sa Dios ang paghatag ug daghang mga panalangan ngadto sa tanang katawhan. Pinaagi sa Israel ang dalan pagaandamon alang sa pagkaylap sa Iyang kahayag ngadto sa tibook kalibotan. Ang mga nasod sa kalibotan, tungod sa pagsunod sa mga dautang binuhatan, nawad-an sa kahibalo sa Dios. Apan sa Iyang kalooy wala Niya sila pahunonga sa paglungtad. Gitinguha Niya ang paghatag kanila ug kahigayonan aron makaila Kaniya pinaagi sa Iyang iglesia. Gituyo Niya nga ang mga prinsipyo nga gipadayag pinaagi sa Iyang katawhan mao ang mahimong paagi sa pagpahiuli sa moral nga dagway sa Dios diha sa tawo.”

“Alang sa katumanan niini nga tuyo gitawag sa Dios si Abraham gikan sa iyang masimbahon sa mga diosdios nga kabanay ug gisugo siya sa pagpuyo sa yuta sa Canaan. ‘Himoon ko ikaw nga usa ka dakong nasud,’ miingon Siya, ‘ug panalanganin ko ikaw, ug padakuon ko ang imong ngalan; ug ikaw mahimong usa ka panalanganin.’ Genesis 12:2.

“Ang mga kaliwat ni Abraham, si Jacob ug ang iyang kaliwatan, gidala ngadto sa Ehipto aron sa taliwala niadtong dako ug daotang nasud ilang ipadayag ang mga prinsipyo sa gingharian sa Dios. Ang pagkamatinud-anon ni Jose ug ang iyang kahibulongang buluhaton sa pagluwas sa kinabuhi sa tibuok katawohan sa Ehipto maoy usa ka paghulagway sa kinabuhi ni Cristo. Si Moises ug daghan pang uban mga saksi alang sa Dios.

“Sa pagpahigawas sa Israel gikan sa Egipto, ang Ginoo misubli sa pagpadayag sa Iyang gahum ug sa Iyang kalooy. Ang Iyang mga kahibulongang buhat sa ilang kaluwasan gikan sa pagkaulipon ug ang Iyang pagpakiglabot kanila sa ilang mga panaw latas sa kamingawan dili alang sa ilang kaayohan lamang. Kini kinahanglan nga mahimong usa ka leksyon pinaagi sa makita nga ehemplo alang sa mga nasod nga naglibot kanila. Gipadayag sa Ginoo ang Iyang kaugalingon ingon nga usa ka Dios nga labaw sa tanang tawhanong kagamhanan ug pagkadaku. Ang mga ilhanan ug mga katingalahan nga Iyang gibuhad alang sa Iyang katawohan nagpakita sa Iyang gahum ibabaw sa kinaiyahan ug ibabaw sa labing gamhanan niadtong nagsimba sa kinaiyahan. Ang Dios miagi sa mapahitas-ong yuta sa Egipto maingon sa Iyang pag-agi sa yuta sa kaulahiang mga adlaw. Uban sa kalayo ug unos, linog ug kamatayon, gitubos sa dakong AKO MAO ang Iyang katawohan. Gikuha Niya sila gikan sa yuta sa pagkaulipon. Gipangulohan Niya sila latas sa ‘dakong ug makalilisang nga kamingawan, diin anaa ang mga halas nga nagdilaab, ug mga tanga, ug hulaw.’ Deuteronomio 8:15. Gipagula Niya alang kanila ang tubig gikan sa ‘batong bató’ ug gipakaon sila sa ‘trigo sa

langit.’ Salmo 78:24. ‘Kay,’ miingon si Moises, ‘ang bahin sa Ginoo mao ang Iyang katawohan; si Jacob mao ang bahin sa Iyang panulondon. Nakaplagan Niya siya sa usa ka yutang kamingawan, ug sa mingaw nga nagaungol nga kamingawan; giyahan Niya siya sa palibot, gitudloan Niya siya, gibantayan Niya siya ingon sa kalimutaw sa Iyang mata. Maingon sa usa ka agila nga magapukaw sa iyang salag, magalupad-lupad sa ibabaw sa iyang mga piso, mokatag sa iyang mga pako, modala kanila, magapas-an kanila sa iyang mga pako: mao man ang Ginoo lamang ang nangulo kaniya, ug walay laing dios uban kaniya.’ Deuteronomio 32:9–12. Sa ingon niini gidala Niya sila ngadto sa Iyang kaugalingon, aron sila magapuyo nga daw anaa sa ilalum sa landong sa Labing Hataas.

Si Cristo mao ang pangulo sa mga anak sa Israel sa ilang mga panaw sa kamingawan. Gilukop sa haligi sa panganod sa adlaw ug sa haligi sa kalayo sa gabii, Siya nagmando ug naggiya kanila. Iyang gitipigan sila gikan sa mga kapeligrohan sa kamingawan, Iyang gidala sila ngadto sa yuta sa saad, ug sa atubangan sa tanang mga nasod nga wala moila sa Dios Iyang gitukod ang Israel ingon nga Iyang kaugalingong pinili nga panulondon, ang parrasan sa Ginoo.

“Ngadto niining katawhan gitugyan ang mga pulong sa Dios. Gilibotan sila sa mga lagda sa Iyang balaod, ang walay-kataposang mga prinsipyo sa kamatuoran, hustisya, ug kaputli. Ang pagkamasinugtanon niining mga prinsipyo mao unta ang ilang panalipod, kay kini magluwas kanila gikan sa paglaglag sa ilang kaugalingon pinaagi sa makasasala nga mga binuhatan. Ug ingon sa torre diha sa kaparrasan, gibutang sa Dios sa taliwala sa yuta ang Iyang balaang templo.

Si Cristo mao ang ilang Magtutudlo. Maingon nga Siya nag-uban kanila didto sa kamingawan, mao man gihapon nga Siya magapadayon nga ilang Magtutudlo ug Giya. Sa tabernakulo ug sa templo ang Iyang himaya nagpuyo diha sa balaang shekinah ibabaw sa lingkoranan sa kalooy. Alang kanila, sa walay paghunong Iyang gipadayag ang kadagaya sa Iyang gugma ug pailub.

“Gitinguha sa Dios nga himoon ang Iyang katawhan nga Israel nga usa ka pagdayeg ug himaya. Gihatag kanila ang tanang espirituwal nga kaayohan. Wala Niya ihikaw kanila ang bisan unsang butang nga paborable sa pagporma sa kinaiya nga magahimo kanila nga mga representante Niya Mismo.

“Ang ilang pagtuman sa balaod sa Dios magahimo kanila nga kahibulungan sa kauswagan sa atubangan sa mga nasod sa kalibotan. Siya nga makahatag kanila ug kaalam ug kahanas sa tanang matang sa maabtik nga buluhaton magapadayon nga ilang Magtutudlo, ug magahatag kanila ug kahalangdon ug mopataas kanila pinaagi sa pagtuman sa Iyang mga balaod. Kon sila masinugtanon, pagabantayan sila gikan sa mga sakit nga nagsakit sa ubang mga nasod, ug pagapanalanginan sila sa kusog sa salabutan. Ang himaya sa Dios, ang Iyang pagkahalangdon ug gahum, igapadayag diha sa tanan nilang kauswagan. Sila mamahimong gingharian sa mga saserdote ug mga principe. Gihatagan sila sa Dios sa tanang paagi aron mahimo silang labing bantugan nga nasod sa yuta.”

“Sa labing tin-aw nga paagi, si Cristo pinaagi kang Moises nagbutang sa atubangan nila sa katuyoan sa Dios, ug gipasabot sa dayag ang mga kondisyon sa ilang kauswagan. ‘Ikaw usa ka balaang katawohan alang kang Jehova nga imong Dios,’ miingon Siya; ‘si Jehova nga imong

Dios nagpili kanimo aron mahimong usa ka pinasahi nga katawohan alang sa Iyang kaugalingon, labaw sa tanang katawohan nga anaa sa nawong sa yuta.... Busa hibaloí nga si Jehova nga imong Dios, Siya mao ang Dios, ang matinumanong Dios, nga nagabantay sa tugon ug sa kalooy alang kanila nga nahigugma Kaniya ug nagabantay sa Iyang mga sugo hangtod sa usa ka libo ka kaliwatan.... Busa pagabantayan mo ang mga sugo, ug ang kabalaoran, ug ang mga paghukom, nga gisugo Ko kanimo niining adlaw, aron buhaton mo sila. Busa mahitabo kini, kon kamo mamati niining mga paghukom, ug magabantay, ug magabuhat kanila, nga si Jehova nga imong Dios magabantay alang kanimo sa tugon ug sa kalooy nga Iyang gipanumpa sa imong mga amahan; ug Siya mohigugma kanimo, ug mopanalangin kanimo, ug magapadaghan kanimo: panalanginan usab Niya ang bunga sa imong tagoangkan, ug ang bunga sa imong yuta, ang imong trigo, ug ang imong bino, ug ang imong lana, ang pagdami sa imong mga baka, ug ang mga panon sa imong mga karnero, didto sa yuta nga Iyang gipanumpa sa imong mga amahan nga ihatag kanimo. Ikaw pagapanalanginan labaw sa tanang katawohan.... Ug kuhaon ni Jehova gikan kanimo ang tanang balatian, ug dili ibutang sa ibabaw nimo ang bisan usa sa mga daotang balatian sa Egipto, nga imong nahibaloan.’ Deuteronomio 7:6, 9, 11–15.”

“Kon ilang bantayan ang Iyang mga sugo, misaad ang Dios sa paghatag kanila sa labing maayong trigo, ug sa pagpagula alang kanila ug dugos gikan sa bato. Sa hataas nga kinabuhi Iyang busgon sila, ug ipakita kanila ang Iyang kaluwasan.”

“Pinaagi sa pagkamasupilon ngadto sa Dios, nawala kang Adan ug Eva ang Eden, ug tungod sa sala ang tibuok yuta nahimong tinunglo. Apan kon ang katawohan sa Dios mosunod sa Iyang pagtudlo, ang ilang yuta igapahiuli ngadto sa pagkamabungahon ug katahum. Ang Dios Mismo maoy mihatag kanila sa mga pahimangno mahitungod sa pag-uma sa yuta, ug sila kinahanglan nga makigtambayayong Kaniya sa pagpahiuli niini. Sa ingon ang tibuok yuta, ilalom sa paggahum sa Dios, mahimong usa ka mahimungong panudlo sa espirituhanong kamatuoran. Maingon nga pinaagi sa pagtuman sa Iyang mga balaod sa kinaiyahan ang yuta mopamunga sa iyang mga bahandi, mao usab nga pinaagi sa pagtuman sa Iyang moral nga balaod ang mga kasingkasing sa katawohan kinahanglan magpakita sa mga kinaiya sa Iyang kinaiya. Bisan gani ang mga pagano makaila sa pagkalabaw niadtong nag-alagad ug nagsimba sa buhi nga Dios.”

“‘Tan-awa,’ miingon si Moises, ‘gitudloan ko kamo sa mga kabalaoran ug mga paghukom, sumala sa gisugo kanako sa Ginoo nga akong Dios, aron buhaton ninyo kini didto sa yuta nga inyong pagaadtoan aron panag-iyahon kini. Busa bantayi ninyo ug tumanon ninyo sila; kay kini mao ang inyong kaalam ug ang inyong salabutan sa atubangan sa mga nasod, nga makadungog niining tanan nga mga kabalaoran, ug moingon, Sa pagkatinuod kining dakong nasod usa ka maalamon ug masinabuton nga katawohan. Kay unsa bang nasora ang ingon kadako, nga adunay Dios nga ingon kanila ka duol, sama sa Ginoo nga atong Dios sa tanang butang nga atong pagatawgon Kaniya? Ug unsa bang nasora ang ingon kadako, nga adunay mga kabalaoran ug mga paghukom nga ingon ka matarung sama niining tibook nga kasugoan, nga akong gipahamutang sa inyong atubangan niining adlaw?’ Deuteronomio 4:5–8.”

“Ang mga anak sa Israel kinahanglan mopuyo sa tibuok nga yuta nga gitagana sa Dios alang kanila. Kadtong mga nasod nga misalikway sa pagsimba ug pag-alagad sa matuod nga Dios kinahanglan papahawaon gikan sa ilang gipanag-iyahan. Apan tuyo sa Dios nga pinaagi sa pagpadayag sa Iyang kinaiya pinaagi sa Israel ang mga tawo pagadanihon ngadto Kaniya. Ngadto sa tibuok kalibotan kinahanglan ikahatag ang pagdapit sa Maayong Balita. Pinaagi sa pagtulon-an sa haladnong pag-alagad si Cristo kinahanglan ikabayaw sa atubangan sa mga nasod, ug ang tanan nga motan-aw ngadto Kaniya mabuhi. Ang tanan nga, sama kang Rahab nga Canaanhanon, ug kang Ruth nga Moabitanhon, mibiya sa pagsimba sa mga diosdios ngadto sa pagsimba sa matuod nga Dios, kinahanglan makighiusa sa Iyang piniling katawhan. Samtang modaghan ang gidaghanon sa Israel, kinahanglan palapdan nila ang ilang mga utlanan, hangtod nga ang ilang gingharian moapil sa tibuok kalibotan.”

“Gitinguha sa Dios nga dad-on ang tanang katawhan ilalom sa Iyang maloloy-ong paghari. Gitinguha Niya nga ang yuta mapuno sa kalipay ug kalinaw. Gibuhat Niya ang tawo alang sa kalipay, ug nangandoy Siya nga pun-on ang mga kasingkasing sa mga tawo sa kalinaw sa langit. Gitinguha Niya nga ang mga panimalay dinhi sa ubos mahimong simbolo sa dakong panimalay sa kahitas-an.

“Apan ang Israel wala makatuman sa katuyoan sa Dios. Ang Ginoo mipahayag, ‘Gitanom ko ikaw nga usa ka halangdong parras, sa hingpit maayong liso: busa ngano man nga nahimo ka alang Kanako nga daotang tanom sa usa ka lain nga parras?’ Jeremias 2:21. ‘Ang Israel usa ka walay sulod nga parras, siya nagapamunga alang sa iyang kaugalingon.’ Oseas 10:1. ‘Ug karon, O mga pumoluyo sa Jerusalem, ug mga tawo sa Juda, hukmi, nagahangyo Ako kaninyo, sa taliwala Kanako ug sa Akong kaparrasan. Unsa pa bay mahimo nga mabuhat sa Akong kaparrasan, nga wala Ko mabuhat diha niini? Busa sa dihang nagpaabut Ako nga kini mamunga ug ubas, ngano man nga naghatag kini ug ihalas nga mga ubas? Ug karon umari kamo; isulti Ko kaninyo ang Akong pagabuhaton sa Akong kaparrasan: kuhaon Ko ang koral niini, ug kini pagalamyon; ug gun-obon Ko ang kuta niini, ug kini pagatamakan: ug himoon Ko kini nga awa-aw; kini dili pagapungusan ni pagakalotan; kondili moturok didto ang mga sampinit ug tunok: magsugo usab Ako sa mga panganod nga dili magpaulan ug ulan ibabaw niini. Kay ... Siya nagpaabut ug katarungan, apan ania karon ang pagdaugdaug; ug sa pagkamatarung, apan ania karon ang usa ka pagtu-aw.’ Isaias 5:3–7.”

“Pinaagi kang Moises, gipahimutang sa Ginoo sa atubangan sa Iyang katawhan ang sangputanan sa pagkadili-matinumanon. Pinaagi sa pagdumili sa pagbantay sa Iyang pakigsaad, ilang putlon ang ilang kaugalingon gikan sa kinabuhi sa Dios, ug ang Iyang panalangin dili makaabut kanila. ‘Magbantay ka,’ miingon si Moises, ‘nga dili mo hikalimtan ang Ginoo nga imong Dios, pinaagi sa dili pagbantay sa Iyang mga sugo, ug sa Iyang mga tulomanon, ug sa Iyang kabalaoran, nga akong gisugo kanimo niining adlaw: tingali unya sa diha nga ikaw makakaon ug mabusog, ug makapatindog ug maanindot nga mga balay, ug magapuyo diha niini; ug sa diha nga modaghan ang imong mga panon sa vaca ug mga panon sa carnero, ug modaghan ang imong salapi ug ang imong bulawan, ug modaghan ang tanan nga anaa kanimo; unya ang imong kasingkasing mapahitas-on, ug hikalimtan mo ang Ginoo nga imong Dios.... Ug moingon ka sa imong kasingkasing, Ang akong gahum ug ang kusog sa akong kamot mao ang nakahatag kanako niining bahandi.... Ug mahitabo nga, kon gayod

hikalimtan mo ang Ginoo nga imong Dios, ug mosunod sa laing mga dios, ug moalagad kanila, ug mosimba kanila, ako nagapanghimatuod batok kaninyo niining adlaw nga kamo sa pagkatinuod mangahanaw. Sama sa mga nasud nga gilaglag sa Ginoo sa atubangan ninyo, sa ingon niana kamo mangahanaw; tungod kay wala kamo magmatinumanon sa tingog sa Ginoo nga inyong Dios.' Deuteronomio 8:11–14, 17, 19, 20.”

Ang pasidaan wala tuman-a sa katawhang Judio. Nahikalimot sila sa Dios, ug nawad-an sa ilang pagtan-aw sa hataas nilang kahigayonan ingon nga Iyang mga representante. Ang mga panalangin nga ilang nadawat wala makahatag ug panalangin sa kalibotan. Ang tanan nilang mga kaayohan gigamit alang sa ilang kaugalingong paghimaya. Ilang gikawatan ang Dios sa pag-alagad nga Iyang gikinahanglan gikan kanila, ug ilang gikawatan ang ilang isigkatawo sa relihiyosong giya ug sa balaang panig-ingnan. Sama sa mga lumolupyo sa kalibotan sa wala pa ang lunop, ilang gisunod ang matag handurawan sa ilang daotang mga kasingkasing. Busa ilang gihimo nga daw kataw-anan ang mga butang nga balaan, nga nagaingon, “Ang templo ni Jehova, ang templo ni Jehova, mao kini” (Jeremias 7:4), samtang sa maong higayon ilang gisayop ang pagpadayag sa kinaiya sa Dios, gipakaulawan ang Iyang ngalan, ug gihugawan ang Iyang santuwaryo.

Ang mga mag-uuma nga gitugyanan sa pagdumala sa parasan sa Ginoo nahimong dili matinumanon sa salig nga gitugyan kanila. Ang mga sacerdote ug mga magtutudlo dili matinumanong mga magtutudlo sa katawhan. Wala nila ipabilin sa atubangan sa katawhan ang kaayo ug kalooy sa Dios ug ang Iyang pag-angkon sa ilang gugma ug pag-alagad. Kining mga mag-uuma nangita sa ilang kaugalingong himaya. Gitinguha nila ang pag-angkon sa mga bunga sa parasan. Ang ilang tuyo mao ang pagdani sa pagtagad ug pagpasidungog ngadto sa ilang kaugalingon.

“Ang pagkasad-an niining mga pangulo sa Israel dili sama sa pagkasad-an sa ordinaryong makasasala. Kining mga tawhana nagatindog ilalom sa labing mabug-at nga obligasyon ngadto sa Dios. Sila misaad sa ilang kaugalingon nga magtudlo ug usa ka ‘Mao kini ang giingon sa Ginoo’ ug sa pagdala sa hugot nga pagkamasinugtanon ngadto sa ilang praktikal nga kinabuhi. Imbis nga buhaton kini, ilang gituis ang mga Kasulatan. Gipahamtang nila ang mabug-at nga mga palas-anon ibabaw sa mga tawo, nga nagpatuman sa mga seremonya nga miabot hangtod sa matag lakang sa kinabuhi. Ang katawhan nagpuyo sa walay hunong nga kasamok, kay dili nila matuman ang mga kinahanglanon nga gitakda sa mga rabbi. Sa ilang pagkakita sa pagkadili mahimo sa pagtuman sa mga sugo nga hinimo sa tawo, nahimo silang walay pagtagad mahitungod sa mga sugo sa Dios.”

“Gipahimangnoan sa Ginoo ang Iyang katawhan nga Siya mao ang tag-iya sa parasan, ug nga ang tanan nilang mga kabtangan gihatag kanila ingon nga piniyalan aron gamiton alang Kaniya. Apan ang mga saserdote ug mga magtutudlo wala magbuhat sa buluhaton sa ilang sagrado nga katungdanan ingon nga sila nagdumala sa kabtangan sa Dios. Sa sistematikong paagi ilang gikawatan Siya sa mga paagi ug mga kahimanan nga gitugyan kanila alang sa pagpauswag sa Iyang buluhaton. Ang ilang kaibog ug kahakog maoy hinungdan nga sila gitamay bisan sa mga Hentil. Busa ang kalibotang Hentil gihatagan ug higayon sa sayop nga paghubad sa kinaiya sa Dios ug sa mga balaod sa Iyang gingharian.

Uban sa kasingkasing sa usa ka amahan, giantos sa Dios ang Iyang katawohan. Nahangyo Siya kanila pinaagi sa mga kalooy nga gihatag ug sa mga kalooy nga gikuha. Sa mapailobong paagi Iyang gipahimutang sa ilang atubangan ang ilang mga sala, ug sa pagkamainantuson naghulat sa ilang pag-ila niini. Ang mga propeta ug mga sinugo gipadala aron sa pagdasig sa pag-angkon sa Dios ibabaw sa mga mag-uuma; apan inay nga dawaton sila, giisip sila nga mga kaaway. Ang mga mag-uuma naglutos ug mipatay kanila. Nagpadala pa gayod ang Dios ug ubang mga sinugo, apan sila gidawat sa mao gihapong pagtratar sama sa nahauna, gawas nga ang mga mag-uuma nagpakita ug labi pang malig-on nga pagdumot.

“Ingon sa ulahing kapanguhaan, gipadala sa Dios ang Iyang Anak, nga nagaingon, ‘Tahuron nila ang Akong Anak.’ Apan ang ilang pagsukol nakapahimo kanila nga mapanimaslon, ug miingon sila sa ilang kaugalingon, ‘Kini mao ang manununod; umari kamo, patyon nato Siya, ug agawon nato ang Iyang panulondon.’ Unya mahibilin kita aron sa pagpahimulos sa kaparrasan, ug sa pagbuhat sumala sa atong gusto sa mga bunga niini.

“Ang mga pangulong Judio wala mahigugma sa Dios; busa ilang giputol ang ilang kaugalingon gikan Kaniya, ug gisalikway ang tanan Niyang mga pagdangop alang sa matarung nga pakig-uli. Si Cristo, ang Hinigugma sa Dios, mianhi aron ipahayag ang mga katungod sa Tag-iya sa parasan; apan ang mga mag-uuma nagtratar Kaniya uban sa dayag nga pagtamay, nga nagaingon, Dili kami buot nga kining tawhana maghari ibabaw kanamo. Nasina sila sa katahom sa kinaiya ni Cristo. Ang Iyang paagi sa pagtudlo labi pang labaw kay sa ila, ug ilang gikahadlokang ang Iyang kalampusan. Iyang gibadlong sila, nga gibutyag ang ilang pagkasalingkapaw, ug gipakita kanila ang sigurado nga mga sangpotanan sa ilang gawi. Kini nakapukaw kanila ngadto sa kabuang. Nakasakit kanila ang mga pagbadlong nga dili nila mapahilom. Gidumtan nila ang hataas nga sukdanang sa pagkamatarung nga sa kanunay gipresentar ni Cristo. Ilang nakita nga ang Iyang pagtulon-an nagbutang kanila sa kahimtang diin ang ilang pagkahakog pagaabrihan, ug ilang gituyo ang pagpatay Kaniya. Gidumtan nila ang Iyang ehemplo sa pagkamatuoran ug pagkadiosnon ug ang halangdong espirituwalidad nga gipadayag sa tanan Niyang gibuhay. Ang tibuok Niyang kinabuhi usa ka pagbadlong sa ilang kahakog, ug sa pag-abot sa katapusang pagsulay, ang pagsulay nga nagpasabot sa pagtuman ngadto sa kinabuhing dayon o sa pagkamasupilon ngadto sa kamatayong dayon, ilang gisalikway ang Balaan sa Israel. Sa diha nga gipapili sila tali kang Cristo ug kang Barabbas, misinggit sila, ‘Buhii alang kanamo si Barabbas!’ Lucas 23:18. Ug sa diha nga nangutana si Pilato, ‘Unsa man diay ang akong buhaton kang Jesus?’ mapintas silang misinggit, ‘Ilansang Siya sa krus.’ Mateo 27:22. ‘Ilansang ko ba sa krus ang inyong Hari?’ nangutana si Pilato, ug gikan sa mga sacerdote ug mga pangulo miabut ang tubag, ‘Wala kamiy hari gawas kang Cesar.’ Juan 19:15. Sa diha nga nanghunaw si Pilato sa iyang mga kamot, nga nagaingon, ‘Wala akoy sala sa dugo niining matarung nga tawo,’ ang mga sacerdote miapil sa walay alamag nga panon sa katawohan sa mapasiyong pagpahayag, ‘Ang Iyang dugo anaa kanamo, ug sa among mga anak.’ Mateo 27:24, 25.”

“Sa ingon niana ang mga pangulo sa mga Judio mihimo sa ilang pagpili. Ang ilang paghukom natala sa basahon nga nakita ni Juan diha sa kamot Niya nga naglingkod sa trono, ang basahon nga walay bisan kinsa nga tawo nga makahimo sa pag-abli. Sa tanan niyang pagkamapanimaloson kining maong paghukom motungha sa ilang atubangan sa adlaw nga

kining basahona pagabukasan sa Leon sa banay sa Juda.

Ang katawhang Judio nagbaton ug dakong pagmahal sa hunahuna nga sila mao ang mga pinalabi sa langit, ug nga sila sa kanunay pagabayawon ingon nga iglesia sa Dios. Sila mao ang mga anak ni Abraham, ilang gipahayag, ug ingon ka lig-on ang patukoranan sa ilang kauswagan sa ilang panan-aw nga ilang gihagit ang yuta ug ang langit sa pagkuha kanila sa ilang mga katungod. Apan pinaagi sa mga kinabuhi nga dili matinumanon, sila nag-andam alang sa silot sa langit ug alang sa pagkabulag gikan sa Dios.

“Sa sambingay bahin sa parasan, sa tapus si Cristo naghulagway sa atubangan sa mga pari sa ilang kintadas-ang buhat sa pagkadaotan, Iyang gipangutana sila, ‘Busa, inig-abot sa Ginoo sa parasan, unsay Iyang buhaton niadtong mga mag-uuma?’ Ang mga pari nagsunod sa sugilanon uban sa halalum nga interes, ug sa walay paghunahuna sa kalambigitan sa maong hilisgutan ngadto sa ilang kaugalingon, sila miapil uban sa katawhan sa pagtubag, ‘Lagulagon gayud Niya paglaglag kanang mga tawong daotan, ug igatugyan Niya ang Iyang parasan ngadto sa ubang mga mag-uuma, nga mohatag Kaniya sa mga bunga niini sa ilang mga panahon.’”

“Sa walay pagpanumbaling sila maoy mipahayag sa ilang kaugalingong pagkalaglag. Gitutokan sila ni Jesus, ug ilalom sa Iyang masusi nga pagtan-aw ilang nasabtan nga Iyang nabasa ang mga tinago sa ilang mga kasingkasing. Ang Iyang pagka-Dios misidlak sa ilang atubangan uban sa dili ikalimod nga gahum. Sa mga mag-uuma ilang nakita ang hulagway sa ilang kaugalingon, ug sa dili kinabubut-on misinggit sila, ‘Ang Dios dili unta motugot!’”

Sa makasubo ug mabinantayon nga paagi nangutana si Cristo, “Wala ba gayud kamo makabasa sa mga Kasulatan, Ang bato nga gisalikway sa mga magtutukod, mao ra ang nahimong ulohan sa suok; kini mao ang binuhatan sa Ginoo, ug kahibulongan kini sa among mga mata? Busa nagaingon Ako kaninyo, Ang gingharian sa Dios pagakuhaon gikan kaninyo, ug igahatag sa usa ka nasud nga mamunga sa mga bunga niini. Ug bisan kinsa nga mapukan niining batua mabungkag; apan kang bisan kinsa nga kini mapukanan, pagadugmokon niya siya ngadto sa pinulbos.”

“Si Cristo gidawat sa katawhan, napugngan unta Niya ang kalaglagan sa nasod nga Judio. Apan ang kasina ug pangabugho naghimo kanila nga dili na mapahiuli. Nakahukom sila nga dili nila dawaton si Jesus nga taga-Nazaret isip Mesias. Ilang gisalikway ang Kahayag sa kalibotan, ug sukad niadto ang ilang mga kinabuhi gilibotan sa kangitngit nga sama sa kangitngit sa tungang gabii. Ang kalaglagan nga gitagna miabut ibabaw sa nasod nga Judio. Ang ilang kaugalingong mapintas nga mga pagbati, nga wala mapugngi, maoy nagpahamtang sa ilang kapildihan. Sa ilang buta nga kapungot gilaglag nila ang usag usa. Ang ilang mapinasukihon, masukihon nga garbo maoy nagdala ibabaw kanila sa kapungot sa ilang Romanhong mga manlulupig. Ang Jerusalem gilaglag, ang templo gihimong kagun-oban, ug ang dapit niini gidaro sama sa uma. Ang mga anak sa Juda nangamatay pinaagi sa labing makalilisang nga mga paagi sa kamatayon. Minilyon ang gibaligya aron mahimong mga ulipon sa yutang mga pagano.”

Ingon usa ka katawhan, ang mga Judio napakyas sa pagtuman sa katuyoan sa Dios, ug ang kaparrasan gikuha gikan kanila. Ang mga pribilehiyo nga ilang giabuso, ug ang buluhaton nga

ilang gitamay, gitugyan ngadto sa uban.

“Ang sambingay bahin sa kaparrasan dili lamang magamit sa nasod nga Judio. Aduna kiniy leksiyon alang kanato. Ang iglesia niining kaliwatana gitugahan sa Dios ug dagkong mga katungod ug mga panalangin, ug Siya nagpaabot ug katugbang nga mga abot.” Christ’s Object Lessons. 284–296.

Ang basahon ni Joel nagaila sa kasaysayan sa ulahing ulan sa katapusan sa kalibotan. Ang ulahing ulan mao ang katapusang mensahe sa pasidaan sa Dios sa ikatulong manolunda sa Pinadayag katorse. Bisan pa nga ang ulahing ulan nagrepresentar sa mensahe sa ikatulong manolunda, nagrepresentar usab kini sa pamaagi sa pagpahibalo tali sa Pagka-Dios ug sa katawhan ingon nga gisimbolohan sa bulawanong lana ni Zacarias, sa unang ulan ug sa ulahing ulan, sa kalayo gikan sa halaran, ug sa ubang mga paghulagway. Ang ulahing ulan dili lamang usa ka mensahe, ug ang pamaagi sa pagpahibalo tali sa Dios ug sa tawo, kondili kini usab mao ang bugtong gibalaan nga “metodolohiya” sa pagtuon sa Biblia nga gipalig-on diha sa Pulong sa Dios. Kana nga metodolohiya mao ang “linya ibabaw sa linya” ni Isaias nga makita sa kapitulo baynte-otso.

Sa sinugdanan sa karaang Israel ug usab sa moderno nga Israel, ang Dios, “ang mag-uuma sa kaparrasan” nagdala sa Israel “gikan sa kamingawan.” Bisan ang pagkabinihag sulod sa upat ka gatus ug katloan ka tuig didto sa Egipto, o ang pagkabinihag sa Mangitngit nga Kapanahonan sukad sa 538 hangtod sa 1798, ang Israel gikuha gikan sa “kamingawan,” kay ang “kamingawan” maoy simbolo sa pagkaulipon ug pagkabinihag. Bisan karaang literal nga Israel o modernong espirituwal nga Israel, giluwes sila sa Dios gikan sa usa ka pagkabinihag sa kamingawan ug “gitukod” sila “ingon sa Iyang kaugalingong piniling katigayonan, ang kaparrasan sa Ginoo” nga gitawag aron mahimong mga pari ug mga principe nga “gitugyanan” sa pribilehiyo sa pagrepresentar sa “mga pulong sa Dios.” Ang “mga pulong” alang sa karaang Israel mao ang Kasugoan ug alang sa modernong Israel mao ang Kasugoan ug ang mga tagna.

“Gitawag sa Dios ang Iyang iglesia niining panahona, maingon sa Iyang pagtawag kaniadto sa karaang Israel, aron motindog ingon nga kahayag dinhi sa kalibotan. Pinaagi sa gamhanang sundang sa kamatuoran, sa mga mensahe sa nahaunang, ikaduhang, ug ikatulong manulonda, Iyang gibulag sila gikan sa mga iglesia ug gikan sa kalibotan aron dad-on sila ngadto sa balaang pagkaduol Kaniya. Iyang gihimo sila nga mga tinugyanan sa Iyang balaod ug gitugyanan sila sa dagkong mga kamatuoran sa tagna alang niining panahona. Sama sa balaang mga pulong sa Dios nga gitugyan ngadto sa karaang Israel, kini maoy usa ka balaang salig nga ipahibalo ngadto sa kalibotan. Ang tulo ka mga manulonda sa Pinadayag 14 nagrepresentar sa katawhan nga midawat sa kahayag sa mga mensahe sa Dios ug migula ingon nga Iyang mga ahente aron ipatingog ang pasidaan sa tibuok gilapdon ug gitas-on sa yuta.” Testimonies, tomo 5, 455.

Ang modernong Israel gitagana sa pagpahibalo sa makusog nga singgit sa ikatulong manulonda ilalom sa gahum sa ulahing ulan, samtang nagapadayag sa kinaiya ni Cristo diha sa ilang kaugalingong kasinatian ilalom sa gahum sa Espiritu Santo. Ang makusog nga singgit sa ikatulong manulonda matuman panahon sa pagbubo sa ulahing ulan, sa usa ka panahon nga ang mini nga mensahe sa ulahing ulan sa pakigdait ug kasigurohan ginapadayon sa usa ka hut-ong sa mga tawo

nga nahubog sa bino sa Babilonia. Sila mao ang mga palahubog ni Isaias sa Ephraim ug ang mga tig-inom ug bino ni Joel nga ang bag-ong bino gipaputol gikan sa ilang mga baba. Ang mga nakadawat sa matuod nga mensahe sa ulahing ulan gilarawan ni Daniel, Mishael, Hananiah ug Azariah nga misalikway sa pagkaon sa Babilonia puli sa langitnong kalan-on. Kini sila mao ang usa ka gatos ug kap-atan ug upat ka libo nga nagaawit sa awit ni Moises ug sa Cordero, apan usab sa parrasan, kay ang sambingay sa parrasan natuman diha sa kasaysayan ni Moises sa sinugdanan sa relasyon sa tugon sa karaang Israel, ug natuman kini pag-usab sa katapusan sa relasyon sa tugon sa karaang Israel diha sa kasaysayan sa Cordero.

Ang awit sa kaparrasan nagatapos uban sa usa ka kanhing katawhan sa pakigsaad nga gitalikdan sa dihang ang usa ka bag-ong katawhan sa pakigsaad gikasal ngadto sa Ginoo. Ang Ginoo milabay sa daplin niadtong nangamatay sulod sa kap-atan ka tuig nga paglatagaw sa kamingawan ug misulod sa pakigsaad uban kang Josue sa mao gayud nga higayon nga Iyang gibulagan kadtong mga mamatay. Gibulagan sa Ginoo ang karaang Israel sa mao gayud nga higayon nga Iyang gipangasawa ang Cristianong iglesia. Ang alpha o sinugdanang kasaysayan gilarawan ni Moises ug ang omega gilarawan sa Cordero. Ang kasaysayan nga ilang duruha ginalarawan mao ang kasaysayan sa sambingay sa kaparrasan; busa ang awit ni Isaias mahitungod sa kaparrasan mao ang awit ni Juan nga Tigpadayag mahitungod kang Moises ug sa Cordero.

Padayonon nato kining mga hunahuna sa sunod nga artikulo.

“Kini dili mga pulong ni Sister White, kondili mga pulong sa Ginoo, ug ang Iyang mensahero maoy naghatag niini kanako aron ihatag ko kaninyo. Ang Dios nagatawag kaninyo nga dili na magbuhat batok sa Iyang katuyoan uban Kaniya. Daghang pagtulon-an ang gihatag mahitungod sa mga tawo nga nagaangkon nga mga Cristiano samtang ilang ginapadayag ang mga kinaiya ni Satanas, nga pinaagi sa espiritu, pulong, ug binuhatan nagapugong sa pag-uswag sa kamatuoran, ug sa pagkamatuod nagsunod sa dalan diin si Satanas maoy nagaagak kanila. Sa ilang kagahi sa kasingkasing ilang giilog ang kagamhanan nga sa bisan unsang paagi dili ila, ug nga dili nila angay gamiton. Miingon ang dakung Magtutudlo, ‘Akoa kining lumpagon, lumpagon, lumpagon.’ Ang mga tawo nagaingon sa Battle Creek, ‘Ang templo sa Ginoo, ang templo sa Ginoo mao kami,’ apan sila nagagamit ug ordinaryong kalayo. Ang ilang mga kasingkasing wala mapahumok ug mapasakop pinaagi sa grasya sa Dios.” Manuscript Releases, tomo 13, 222.

“Ang pagkamainantuson sa Dios adunay katuyoan, apan ginapakyas ninyo kini. Ginatugotan Niya nga moabut ang usa ka kahimtang sa mga butang nga buot unta ninyo nga mapugngan unya sa ulahi, apan ulahi na kaayo kana. Gisugo sa Dios si Elias sa pagdihog kang Hazael, ang mabangis ug malimbongon, aron mahimong hari sa Siria, aron siya mahimong usa ka latigo batok sa masimbahon sa mga diosdios nga Israel. Kinsa ang nasayod kon dili ba kamo itugyan sa Dios ngadto sa mga paglimbong nga inyong gihigugma? Kinsa ang nasayod kon dili ba nga ang mga magwawali nga matinumanon, lig-on, ug tinuod maoy mga ulahi na lamang nga motanyag sa maayong balita sa pakigdait ngadto sa among mga simbahang walay pagpasalamat? Mahimo nga ang mga maglalaglag ginabansay na karon ilalom sa kamot ni Satanas ug nagahulat lamang sa pagpahawa sa pipila pa ka mga magdadala sa bandila aron mopuli sa ilang mga dapit, ug uban sa tingog sa mini nga manalagna mosinggit, ‘Pakigdait,

pakigdait,' sa diha nga ang Ginoo wala magsulti ug pakigdait. Talagsa ra ako maghilak, apan karon nasinawan ang akong mga mata sa mga luha; nangatagak kini sa akong papel samtang ako nagsulat. Mahimo nga sa dili madugay ang tanang mga pagpanagna sa among taliwala matapos na, ug ang tingog nga nakapukaw sa katawhan dili na makasamok sa ilang mga unodnong pagkatulog.”

“Sa diha nga buhaton sa Dios ang Iyang talagsaong buhat dinhi sa yuta, sa diha nga ang balaang mga kamot dili na magapas-an sa arka, anaa ang alaut sa ibabaw sa katawhan. Oh, nga ikaw nakaila unta, bisan ikaw, niining imong adlaw, sa mga butang nga nahisakop sa imong pakigdait! Oh, hinaut nga ang atong katawhan, sama sa gibuhay sa Nineve, maghinulsol uban sa tanan nilang kusog ug motoo uban sa tibuok nilang kasingkasing, aron ipahilayo sa Dios gikan kanila ang Iyang mabangis nga kapungot.” Testimonies, tomo 5, 77.

“Kon magpatuyang ikaw sa kagahi sa kasingkasing, ug tungod sa pagkamapahitas-on ug pagkamatarong sa kaugalingon dili ka mosugid sa imong mga sayop, ikaw pasagdan nga maulipon sa mga tintasyon ni Satanas. Kon sa dihang ang Ginoo mopadayag sa imong mga kasaypanan dili ka maghinulsol o mosugid, ang iyang probidensiya magpapaagi kanimo pag-usab ug pag-usab sa maong yuta. Pasagdan ikaw sa pagbuhat sa mga sayop nga susama ang kinaiya, magpadayon ka sa pagkulang sa kaalam, ug tawgon mo ang sala nga pagkamatarong, ug ang pagkamatarong nga sala. Ang panon sa mga paglimbong nga mopatigbabaw niining ulahing mga adlaw maglibot kanimo, ug mag-usab ka sa mga pangulo, ug dili ka mahibalo nga nabuhat mo kana.” Review and Herald, December 16, 1890.